

Cena 40 gr

STEFER

PISMO PRACOWNIKÓW ŻEGLUGI

ROK 3

GDAŃSK, 15 MARCA 1953

NR 6 (52)

.... ZAPEWNIENIE MAKSYMALNEGO ZASPOKOJENIA STALE ROSNĄCYCH MATERIALNYCH I KULTURALNYCH POTRZEB CAŁEGO SPOŁECZEŃSTWA JEST CELEM PRODUKCJI SOCJALISTYCZNEJ; NIEPRZERWANY WZROST I DOSKONALENIE PRODUKCJI SOCJALISTYCZNEJ NA BAZIE NAJWYŻSZEJ TECHNIKI JEST ŚRODKIEM DO OSIĄGNIĘCIA CELU.

TAKIE JEST PODSTAWOWE PRAWO EKONOMICZNE SOCJALIZMU."

J. Stalin: Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR

ZMARŁ WIELKI STALIN—JEGO NAUKA ŻYJE I ZWYCIĘŻA

Od Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR.

Do wszystkich członków Partii, do wszystkich ludzi pracy Związku Radzieckiego.

DRODZY TOWARZYSZE I PRZYJACIELE!

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR z uczuciem głębokiego bólu powiadają partię i wszystkich ludzi pracy Związku Radzieckiego, że 5 marca o godzinie dziewiętej minut pięćdziesiąt wieczorem, po ciężkiej chorobie zakończył życie Przewodniczący Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Józef Wissarionowicz Stalin.

Przestało bić serce współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina, mądrego Wodza i Nauczyciela Partii Komunistycznej i narodu radzieckiego — Józefa Wissarionowicza Stalina.

Imię Stalina jest bezgranicznie drogie naszej partii, narodowi radzieckiemu, masom pracującym na całym świecie. Wraz z Leninem towarzyszył Stalin stworzył potężną partię komunistów, wychował ją i zahartował; wraz z Leninem towarzyszył Stalin był źródłem natchnienia i wodzem Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, założycielem pierwszego na świecie państwa socjalistycznego. Kontynuując nieśmiertelne dzieło Lenina, towarzyszył Stalin poprowadził naród radziecki do historycznego w skali światowej zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju. Towarzysz Stalin poprowadził nasz kraj do zwycięstwa nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej, co w sposób zasadniczy zmieniło całą sytuację międzynarodową. Towarzysz Stalin uzbroił partię i cały naród w wielki i jasny program budowy komunizmu w ZSRR.

Śmierć towarzysza Stalina, który oddał całe swe życie ofiarnej służbie dla wielkiej sprawy komunizmu, jest najcięższą stratą dla partii, dla mas pracujących Kraju Rad i całego świata.

Wiść o zgonie towarzysza Stalina wzbudzi głęboki ból w sercach robotników, kołchoźników, inteligencji i wszystkich ludzi pracy naszej Ojczyzny, w sercach żołnierzy naszej mężnej Armii i Marynarki Wojennej, w sercach

milionów ludzi pracy we wszystkich krajach świata. W tych dniach pełnych bólu wszystkie bratnie narody naszego kraju jeszcze bardziej zespalają się w wielkiej zwartej rodzinie pod wypróbowanym kierownictwem partii komunistycznej, stworzonej i wychowanej przez Lenina i Stalina.

Naród radziecki żywi bezgraniczne zaufanie i przepojony jest gorącą miłością do swej ukochanej partii komunistycznej, bo wie, że służenie interesom narodu jest najwyższym prawem całej działalności partii.

Robotnicy, kołchoźnicy, inteligencja radziecka, wszyscy ludzie pracy naszego kraju nieugięcie realizują politykę, opracowaną przez naszą partię, odpowiadającą żywotnym interesom mas pracujących, zmierzającą do dalszego wzrostu potęgi naszej socjalistycznej ojczyzny. Słuszność tej polityki partii komunistycznej potwierdzona została przez dziesięciolecie walki, doprowadziła ona masy pracujące Kraju Rad do historycznych zwycięstw socjalizmu. Natchnione tą polityką narodu Związku Radzieckiego pod kierownictwem partii niezachwianie kroczą naprzód ku nowym sukcesom budownictwa komunistycznego w naszym kraju. Masy pracujące naszego kraju wiedzą, że dalsza poprawa dobrobytu materialnego wszystkich warstw ludności — robotników, kołchoźników, inteligencji, maksymalne zaspokajanie stale rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych całego społeczeństwa zawsze było i jest przedmiotem szczególnej troski Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego.

Naród radziecki wie, że wzrasta i krzepnie zdolność obronna i potęga państwa radzieckiego, że partia ze wszech miar umacnia Armię Radziecką, Marynarkę Wojenną i organa wywiadu, aby stale wzmacniać naszą gotowość do udzielenia druzgocącej odpłaty każdemu agresorowi.

Polityka zagraniczna Partii Komunistycznej i Rządu Związku Radzieckiego była i jest niezrównaną polityką utrzymania i utrwalenia pokoju, polityką walki

przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, polityką współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków handlowych ze wszystkimi krajami.

Narody Związku Radzieckiego, wierne sztandarowi proletariackiego internacjonalizmu, umacniają i rozwijają braterską przyjaźń z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej, więzy przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu.

Drodzy towarzysze i przyjaciele! Wielką siłą przewodnią i kierowniczą narodu radzieckiego w walce o zbudowanie komunizmu jest nasza Partia Komunistyczna. Żelazna jedność i niewzruszona zwartość szeregów partii — to główny warunek jej siły i potęgi. Zadaniem naszym jest strzec jedności partii jak źrenicy oka, wychowywać komunistów na aktywnych bojowników politycznych o wcielenie w życie polityki i uchwał partii, wzmacniać jeszcze bardziej więzy partii z wszystkimi ludźmi pracy, z robotnikami, kołchoźnikami, inteligencją, albo — w tej nierozdzielnej więzi z narodem tkwi siła i niezwyciężoność naszej partii.

Partia widzi jedno ze swych najważniejszych zadań w tym, aby wychowywać komunistów i wszystkich ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzejednania i niezłomności w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, zwracając się w tych bolesnych dniach do partii i narodu, wyrażają niezłomne przekonanie, że partia i wszyscy ludzie pracy naszej ojczyzny zespolą się jeszcze bardziej wokół Komitetu Centralnego i Rządu Radzieckiego, zmobilizują wszystkie swe siły i energię twórczą do realizacji wielkiego dzieła budowy komunizmu w naszym kraju.

Nieśmiertelne imię Stalina żyć będzie zawsze w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości.

Niech żyje wielka niezwyciężona nauka Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina! Niech żyje nasza potężna Ojczyzna socjalistyczna! Niech żyje nasz bohaterski naród radziecki! Niech żyje wielka Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego!

KOMITET CENTRALNY
KOMUNISTYCZNEJ PARTII
ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

RADA MINISTRÓW
ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH
REPUBLIC RADZIECKICH

PREZYDIUM RADY NAJWYŻSZEJ
ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIC RADZIECKICH

Dnia 5 marca 1953 roku

STALIN

POZOSTANIE ZAWSZE Z NAMI

Nie ma już wśród nas naszego Nauczyciela, Przyjaciela i Wodza. 9 marca 1953 roku naród radziecki i cała postępowo ludzkość odprowadziły w ostatnią drogę JÓZEFA STALINA.

Punktualnie o godz. 12 czasu moskiewskiego setki milionów ludzi wstrzymały swój krok. Stał się dzień stany maszyn. Świat zamrzał w bez ruchu.

Wielką ciszę załęgła na obszarach między Jang Tse a Łabą, między Oceanem Lodowatym a Morzem Czarnym. Przerwały tylko salwy armatnie i żałobne syreny fabryk, gwizd lokomotyw i syren statków.

Przerwali pracę robotnicy we Francji i Włoszech, w Indiach i Urugwaju — wszędzie gdzie bije robotnicze serce. We wszystkich stołach wszystkich krajów świata odbyły się żałobne zgromadzenia. Narodził się największy geniusz naszych czasów — Tego, który wskazał ludzkości drogę do pokoju, do komunizmu.

Na wielkim wiecu żałobnym w Pekinie towarzyszył Mao Tse-tung złożył głęboki pokłon przed portretem JÓZEFA STALINA. Tow. Czu Teh — sekretarz KC Komunistycznej Partii Chin — oświadczył: „Naród chiński zawsze będzie kroczący drogą wskazaną przez Towarzystwa Stalina”.

Z paryskiego więzienia przełamał się głos sekretarza generalnego Komunistycznej Partii Maroka Ali Jata: „Naród marokański nie pozwoli wykończyć Maroka jako bazy agresji przeciwko Związkowi Radzieckiemu”.

Matki francuskie przysięgły, że „nigdy nie oddadzą swoich synów na wojnę przeciwko Związkowi Radzieckiemu”.

Żołnierze z Palermo we Włoszech oświadczyli: „Przysięgamy, iż żołnierską ręką nigdy nie weźmiemy do ręki broni w imię imperialistycznej wojny”.

Murzyński robotnicy i studenci zamieszkałi w Londynie, wyrażając uczucia przytłaczające wielkość ucisku i ucisku na ródów Afryki oświadczyli: „W walce o wolność, niezawisłość narodową i pokój będziemy nieustannie dążyć do utrwalenia przyjaźni między narodami ZSRR i narodami Afryki”.

Narodził się świat, żegnając JÓZEFA STALINA dany wyraz swemu nieśmiertelnemu przekonaniu, że gwiazda idei stalinowskiej, idea wolności, braterstwa ludów, komunizmu i pokoju jest nieśmiertelna.

Cały świat słuchał 9 marca 1953 roku słów, które rozległy się z trybuny Mauzoleum LENINA i STALINA w Moskwie. Oddając hołd Wielkiemu Wodzowi przemawiali najbliżsi współpracownicy i uczniowie STALINA — Malenkow, Beria i Mołotow. Słowa ich, nacechowane ogromnym bólem, tchnęły jednocześnie wielką siłą stalinowskich myśli, nieśmiertelną żywotnością stalinowskich idei.

Niezawodne ręce współpracowników i uczniów STALINA ujęły ster kierownictwa Partii i Rządu Związku Radzieckiego.

„Nasz święty obowiązek — powiedział tow. Malenkow — polega na tym, aby nadal nieustannie i w pełni umacniać nasze wielkie państwo socjalistyczne, ostatecznie pokój i bezpieczeństwo narodów”.

Te stalinowskie wskazania są jednocześnie wskazaniem dla całego obozu pokoju i socjalizmu, dla narodów w krajach demokracji ludowej, dla mas pracujących całego świata.

Zadaniem naszym jest wzmacniać potęgę Kraju Rad. pierwszy na świecie państwa z pierwszego socjalizmu, wzór budownictwa ustroju komunistycznego, ożywiającego natchnieniem i otuchą walkę mas pracujących całego świata przeciwko gniebielom kapitalistycznym o swoje społeczne i narodowe wyzwolenie.

„Święty nasz obowiązek polega na tym — powiedział tow. Malenkow — by chronić i wzmacniać największą zdobycz narodów — obóz pokoju, demokracji i socjalizmu, zacieśniać więzy przyjaźni i solidarności narodów krajów obozu demokratycznego. Powinniśmy wzmacniać ze wszelkim miarowiciem, niezłomną, braterską przyjaźń Związku Radzieckiego z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej”.

Stalinowska idea niewzruszonej braterskiej przyjaźni wolnych narodów z narodami Związku Radzieckiego jest gwarancją zwycięstwa genialnych wskazań STALINA. Jest ona nakazem dla naszego narodu, widzącego w tej przyjaźni nie wzruszoną podstawę zwycięstwa socjalizmu w naszej ojczyźnie.

„Pogłębiajmy nieustannie i coraz mocniej zacieśniajmy naszą więź i przyjaźń z bratnimi narodami Związku Radzieckiego go i narodami krajów demokracji ludowej. Strzeżmy tej przyjaźni jak największego skarbu, jako ostoju pokoju światowego i naszej niepodległości. Jedności wolnych i zespolonych wspólnot ideami narodów nie jest w stanie naruszyć żadna wroga siła. Tak uczył nas Towarzystwo STALIN” — powiedział tow. Bolesław Bierut.

Wierni tym wskazaniom uczynimy wszystko, aby wcielić je w życie. Jeszcze bardziej zewzmiemy nasze szeregi wokół naszego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, jeszcze bardziej zacieśniemy naszą braterską przyjaźń z narodami Związku Radzieckiego, kierowanymi przez zaharowaną w bojach Partię LENINA — STALINA, Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego.

„Niechaj nikt nie sądzi, że wrogowie państwa radzieckiego potrafią nas zaskoczyć. Nasze waleczne siły zbrojne wyposażone są we wszystkie rodzaje nowoczesnego uzbrojenia dla obrony ojczyzny radzieckiej. Nasi żołnierze i marynarze, oficerowie i generałowie, w bogactwie doświadczenia Wielkiej Wojny Narodowej, potrafią należycie przyjąć każdego agresora, który osmiele się napaść na nasz kraj” — powiedział tow. Beria.

Słowa te są mocną przestroga dla wszystkich wrogów państwa radzieckiego, dla wrogów pokoju. Pionne są nadzieje imperialistów, podżegaczy wojennych i agresorów na osłabienie obozu państwa socjalizmu i pokoju. Nie wyukała siła i moc potężnego Kraju Rad bije ze słów tow. Berii.

Nieodparta jest siła stalinowskich idei, które są i pozostaną gwiazdą przewodnią dla wszystkich ludów walczących z uciskiem imperialistycznym, dla wszystkich narodów świata walczących o pokój i szczęśliwą przyszłość.

Nieśmiertelne jest bowiem dzieło STALINA, które żyje i będzie żyć wiecznie. „Cie życie Towarzystwa STALINA, oświeblone słonecznym blaskiem wielkich idei natchnionego boiownika ludu o komunizm — powiedział tow. Mołotow — jest dla nas żywym i życiodajnym przykładem”.

Przykład życia i walki Wielkiego STALINA, Jego genialne wskazania prowadzić będą i nasz naród do walki o zbudowanie ustroju socjalistycznego w naszym kraju.

Nie ma już wśród nas naszego Nauczyciela, Przyjaciela i Wodza. Umarł Wielki Człowiek. Ale idee Jego, Jego myśli żyją w naszych myślach i w naszych sercach. One stanowią życiodajną siłę, która prowadzi nas w naszą walkę „Naprzód drogą do całkowitego triumfu wielkiej sprawy LENINA STALINA”.

Do robotników, chłopów i inteligencji pracującej! Do kobiet polskich i młodzieży! Do żołnierzy polskich! Do narodu polskiego! Towarzysze i Obywatele!

Cała postępowo ludzkość z najwyższym bólem przyjęła tragiczną wieść o zgonie największego Człowieka naszych czasów Józefa Stalina.

Wraz z narodami Związku Radzieckiego szczególnie głęboko i boleśnie przeżywa ten wielki cios naród polski, który Towarzysze Józefowi Stalinowi zawdzięcza swe wyzwolenie z ponurej hitlerowskiej niewoli, swe odrodzenie, odzyskanie przastarych ziem polskich, utrwalenie swej niepodległości.

Masy pracujące Polski wiedzą, że ich historyczne przeobrażenia społeczne, wyzwolenie z jarzma obszarników i kapitalistów, zdobycie władzy przez lud pracujący i umocnienie państwa ludowego, olbrzymie osiągnięcia w budowie nowego życia — wiążą się nierozdzielnie z braterską pomocą narodów radzieckich, z serdeczną troską i ojcowską opieką Wodza i genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata, Wielkiego Przyjaciela naszego narodu — Józefa Stalina.

W tej ciężkiej chwili z największą mocą odczuwamy serdeczną i nierozdzielną więź narodu polskiego z Wielkim Krajem Radzieckim.

W tej ciężkiej chwili głębiej niż kiedykolwiek odczuwamy niezwykłą siłę i zwartość całego światowego obozu pokoju, którego natchnieniem był, jest i będzie Józef Stalin.

KOMITET CENTRALNY
POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ
PARTII ROBOTNICZEJ

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ
LUDOWEJ

Warszawa, dnia 6 marca 1953 r.

JESZCZE MOCNIEJ ZJEDNOCZMY SWE SIŁY W WALCE O ZWYCIĘSTWO STALINOWSKICH IDEI POKOJU I SOCJALIZMU

Przemówienie tow. Bolesława Bieruta wygłoszone po powrocie z pogrzebu Józefa Stalina

Drodzy Towarzysze, Przyjaciela!

Trudno jest wyrazić słowami cały bezmiar bolesnych uczuć, jakie nurtują w sercach setek milionów ludzi, uświadomionych sobie, że odszedł już na zawsze człowiek, z którego ust jeszcze tak niedawno płynęły w świat słowa, pełne niezłomnej siły — i myśli opromieniające naszą przyszłość, rozświetlające cel życia naszego i walki, ukazujące jasną drogę do zwycięstwa prawdy i sprawiedliwości — drogę do komunizmu. Śmierć Józefa Stalina — genialnego kontynuatora nauk Marksa, Engelsa i Lenina, wielkiego Budowniczego nowej epoki komunizmu, Wodza mas pracujących całego świata, czczonego przez całą przodującą i postępowo ludzką Chorągiew pokoju — to tragiczna, niepowetowana i najboleśniejsza strata, jaka mogła ugodzić w nas wszystkich, w całe dzisiejsze pokolenie ludzi, walczących o lepszą przyszłość, o pokój, o socjalizm i komunizm.

Nam, członkom polskiej delegacji, wysłannikom Partii i Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wypadło kroczyć w orszaku pogrzebowym za trumną Józefa Stalina wśród pograżonych w bezbrzeżnym smutku najbliższych Jego towarzyszy, przyjaciół, współpracowników, wśród przedstawicieli partii robotniczych i komunistycznych z całego świata, wśród niezliczonych szeregów ludzi, których serca przeniknął ból, ale wraz z tym i niezłomna siła woli, hartu, męstwa, decyzji. Te siły wielką dają poczucie najgłębszego obowiązku, obowiązku walki o realizację wielkich idei, nauk, wskazań ukochanego przez nas wszystkich Wodza, Ojca, Nauczyciela i wielkiego Przodownika ludzkości. Może nigdy bardziej, jak właśnie w tej ciężkiej, trudnej i tragicznej chwili zjednoczyły się myśli i uczucia setek milionów ludzi ze wszystkich zakątków świata, jedynym tępem zabili miliony serc ludzkich, jedno pragnienie wysunęło się ponad wszystko: — aby ziściło się jak najszybciej to, czego uczył, do czego wzywał ludzkość Stalin.

W chwili gdy trumnę ze zwłokami Towarzysza Stalina wnoszono do Mauzoleum, aby ustawić ją obok trumny Lenina — świat zatrzymał się w ruchu. W Polsce i we wszystkich wolnych krajach świata ludzie pochylili głowy i trwali w ciszy przez długą chwilę. Najgłębsze skupienie uczuć miłości i czci objęło serca setek milionów ludzi. I w chwili tej stało się jasnym dla nas wszystkich, że siła ta ogarniająca cały świat jest wszechpotężna, nieśmiertelna i niepokonana. Stało się jasnym, że Stalin żyje w sercach olbrzymiej większości ludzi i że potęgą Jego myśli, Jego idei, Jego geniuszu żyć będzie wiecznie. Będzie ona wieść nieugięta ludzkość naprzód na wyżyny nowego, lepszego, szlachetniejszego życia. Nigdy jeszcze przodująca i walcząca o to nowe życie ludzkość nie skupiała w so-

bie tak wielkiej, tak jednolitej, tak potężnej i niezłomnej siły. Żadne knowania wrogich i nikczemnych mocy nie będą już nigdy zdolne złamać tej jednolitej, którą tworzy zwartość serc, przebiegających świadomością wielkich stalinowskich idei.

Nieśmiertelna, niezwykła jest prawda, o którą przez całe swe życie walczył, której torował swym genialnym umysłem drogę, której nauczał nas Towarzystwo Stalin. Jest to święta prawda o tym, że społeczeństwo ludzkie może i powinno rozwijać się bez wyzysku człowieka przez człowieka, że narody świata mogą i powinny żyć wolne, niezależne, opierając stosunki między sobą na przyjaźni, braterstwie i po mocy wzajemnej.

Lenin i Stalin — jako wodzowie Wielkiej Rewolucji Proletariackiej — byli po raz pierwszy w dziejach ludzkich budowniczymi takiego społeczeństwa. Byli oni twórcami pierwszego na świecie państwa robotników i chłopów, państwa, które w walce z niezliczonymi wrogami i trudnościami, wprowadziło zwycięsko w życie socjalizm na olbrzymich obszarach globu. Związek Radziecki pod kierownictwem wielkiego Stalina usunął ucisk narodowy, urzeczywistnił zwycięsko zasady braterstwa w stosunkach między wszystkimi narodami, gniebionymi niegdyś bezlitośnie przez carat, zabezpieczył twórcy i wspólny rozwój gospodarki i kultury narodom dawniej zacofanym i upośledzonym.

Stworzona przez Lenina i Stalina partia proletariacka stała się przodującą i najpotężniejszą partią na świecie — partią ofiarną, zahartowaną, bezgranicznie oddaną swemu narodowi i międzynarodowej sprawie robotniczej i bojowników komunizmu.

Wielka, potężna i niezwykła jest ta siła, to dzieło, ta idea, którą pozostawił naszemu pokoleniu Józef Stalin. Wielka i niezwykła jest armia bojowników, którą On wychował, wykształcił i uzbroił ideologicznie. Jest to stalowa i nieugięta siła milionów, scementowana jednością idei i jednnością woli — woli zbudowania nowego społeczeństwa, którego najwyższym prawem jest praca nad maksymalnym zabezpieczeniem rosnących potrzeb materialnych i duchowych narodu, nieustannego wzrostu jego dobrobytu.

Drodzy Przyjaciela i Towarzysze! Wraz z narodami radzieckimi, wraz ze wszystkimi przodującymi i postępowymi ludźmi na całym świecie, wielki i głęboki ból przeżywa nasz naród polski. W bezmiernym smutku i żalu schylają nad trumną Józefa Stalina — Ojca, Nauczyciela, Wodza i Przyjaciela — swoje bojowe sztandary polskie masy pracujące. Naród polski wie, że Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, kierowana przez Lenina i Stalina przyniosła mu wyzwolenie po 150 latach niewoli. Naród polski wie, że zwycięska Armia

Mocniejsza niż kiedykolwiek jest nasza spójna ideowa i braterska w walce o pokój, wolność narodów i socjalizm, której wzór daje nam wielka bohaterska partia Lenina i Stalina.

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Rada Ministrów i Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wzywają masy pracujące i cały naród polski do złożenia hołdu nieśmiertelnemu Wodzowi ludu pracującego całego świata.

Wcielając w życie Jego nauki, wzmacniajmy nieustannie zwartość, siłę i jedność naszego narodu w walce o pokój i socjalizm. Codzienną twórczą i ofiarną pracą rozwijajmy naszą planową gospodarkę narodową — podstawę wzrostu dobrobytu i kultury całego ludu pracującego.

Otoczajmy troską i miłością Wojsko Polskie — wierną straż naszych granic i wolności naszej Ojczyzny.

Wzmacniajmy nieustannie czujność wobec wszelkich nikczemnych zakusów imperialistycznych podżegaczy wojennych — wrogów Polski!

Pomnażajmy siły naszego państwa ludowego — ostoju naszej niepodległości, a zarazem ważnego i niezłomnego ognia światowego obozu pokoju, którego sztandarem jest Stalin!

Z imieniem Stalina, uzbrojeni w Jego naukę, łamiąc opór wrogów i zacieśniając więź braterstwa z narodami ZSRR kroczmy zwycięsko naprzód pod przewodnictwem klasy robotniczej i jej partii do ugruntowania naszej niepodległości, pokoju i socjalizmu!

RADA MINISTRÓW
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ
LUDOWEJ

Radziecka, dowodzona przez największego stratega naszych czasów Generalissimusa Stalina, wyzwołała go z najcięższego hitlerowskiego jarzma i po raz wtóry zabezpieczyła jego niepodległość. Naród polski wie, komu zawdzięcza zjednoczenie w państwie polskim przastarych ziem polskich nad Nysą, Odrą i Bałtykiem. Ma się pracujące Polski uświadomienie, że w pełni, że wszystkie ich osiągnięcia na drodze budownictwa socjalizmu byłyby nie do pomyślenia bez braterskiego, przyjaźnego poparcia i pomocy narodów radzieckich i ich bohaterskiej Partii, bez nieustannej wielkiej troski Towarzystwa Stalina — naszego najdroższego Ojca i mądrego Nauczyciela.

Odszedł od nas nasz ukochany Wódz i Przyjaciela, ciężka i niepowetowana jest nasza strata. Ale rozwijając nadal dzieło Lenina, Towarzystwo Stalin wykuł i zahartował w bojach opromienionych sławą potęgą, bohaterską, męską i niepokonaną siłą — Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego. I wszyscy wiemy, że wielkie dzieło Stalina znajduje się w twardej i niezawodnych dłońach Komitetu Centralnego KPZR i Rządu Radzieckiego, w mocnych dłońach najbliższych współpracowników i uczniów Józefa Stalina, którzy zgodnie z genialną nauką wielkiego Wodza narodów — rozwijają wszechstronne budownictwo komunistyczne na przekór wrogom imperialistycznym, dla dobra i ku radości wszystkich ludów, miłujących wolność i pokój.

Nie ma na świecie takiej wrogiej siły, która by była w stanie zatrzymać bieg historii, która mogłaby zachwiać potężnym obozem pokoju i socjalizmu. Natchnione przez wielką myśl i idee Józefa Stalina siły obozu pokoju i socjalizmu rosną i będą niepowstrzymane, skupiając pod swymi sztandarami coraz nowe miliony ludzi, walczących o swą wolność narodową i społeczną. Wytyczone przez Wielkiego Stalina hasła, nauki i idee muszą zwyciężyć.

Towarzystwo Malenkow mówił nad trumną te oto słowa tchnące nieodpartą prawdą: „Wielki Stalin wychowywał nas w duchu bezgranicznie ofiarnego służby w interesie narodu. Jesteśmy wiernymi sługami narodu, a naród chce pokój, nienawidzi wojny. Niechaj święte będzie dla nas wszystkich pragnienie narodu, by nie dopuścić do przelewu krwi milionów ludzi i by zapewnić pokojowe budownictwo zwycięskiego życia”.

Towarzysze!

Jeszcze mocniej zjednoczmy, spotęgmy swe siły w walce o stalinowskie idee pokoju i socjalizmu! W codziennej ofiarnej pracy dajmy wyraz swej czci dla świetlanej pamięci Józefa Stalina — nie szczędząc siły, aby przyspieszyć zbudowanie socjalizmu w naszej ojczyźnie.

Pogłębiajmy nieustannie i coraz mocniej zacieśniajmy naszą przyjaźń z bratnimi narodami Związku Radzieckiego i narodami krajów demokracji ludowej. Strzeżmy tej przyjaźni jak największego skarbu, jako ostoju pokoju światowego i naszej niepodległości. Jedności wolnych i zespolonych wspólnot ideami narodów nie jest w stanie naruszyć żadna wroga siła. Tak uczył nas Towarzystwo Stalin.

Naszym niezawodnym wkładem w ogólnoludzką sprawę pokoju, w bezcenną dla nas i dla przyszłości naszych dzieci sprawę budowy socjalizmu jest realizacja naszego Planu 6-letniego, codzienne, rytmiczne wykonywanie zadań produkcyjnych, wszelkie umacnianie sił gospodarczych i obronnych naszego kraju, ofiarne, rzetelne, szczerze wypełnianie obowiązków względem naszego państwa ludowego. Nie wyczerpanym źródłem siły twórczej dla każdego z nas osobistej i dla całego narodu — jest rosnąca siła naszego państwa, — które jest wspólnym dobrem materialnym i duchowym polskich mas pracujących. Nie żałujmy preto trudu, aby nieustannie wzmacniać to wspólne dobro naszą ofiarną pracą.

Tego nas uczył Towarzystwo Stalin!

Jednoczmy swe siły, umacniając nieustannie szeregi Frontu Narodowego w walce o pokój i Plan 6-letni. Strzeżmy tej jednolitej przed nieczymi knowaniami wrogów narodu, bądźmy czujni wobec podżegaczy wojennych i najmytów imperialistycznych, którzy szerzą fałsz i potwarz chcieliby osłabić nasz naród. Pamiętajmy, że nie ma takiej wrogiej siły, która byłaby zdolna zatrzymać rozwój narodu zjednoczonego wielką ideą budownictwa socjalistycznego i utrwalenia pokoju.

Przyswajajmy sobie nieustannie wielkie nauki Towarzystwa Stalina, studium Jego dzieła, poznawajmy Jego wspaniałe, twórcze, ofiarne życie, bierzmy z Niego wzór i uczmy się postępować tak, jak On postępował. Czerpać będziemy nieustannie z niezmierzonej skarbnicy Jego talentów, Jego geniuszu.

Uczmy się od Towarzystwa Stalina kochać bezgranicznie swój naród i służyć mu ze wszystkich sił, walcząc nieustannie o zwycięstwo wielkiej sprawy wyzwolenia ludu pracującego z jarzma ucisku i wyzysku, o zwycięstwo idei trwałego pokoju i postępu na całym świecie.

Niech żyje wielki naród radziecki, naród — pogromca faszyzmu, naród — budowniczy komunizmu, naród — obrońca pokoju, naród Lenina i Stalina!

Niech żyje i krzennie niewzruszona przyjaźń wolnych i walczących o wolność narodów!

Niech żyje i rozkwita nasza umiłowana ojczyzna — ważne i mocne ogniwo światowego obozu pokoju!

Nieśmiertelne imię S'a'lna żyć będzie wiecznie w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości.

Droga życia i walki Józefa Stalina

Józef Wissarionowicz Stalin (Dżugaszwili) urodził się 21 grudnia 1879 r. w mieście Gori, guberni tyfliskiej. Ojciec jego, Wissarion Iwanowicz, narodowości gruzińskiej z pochodzenia chłop ze wsi Didi - Liło, guberni tyfliskiej, był z zawodu szewcem, na stopnie robotnikiem w fabryce oruwia Adelchanowa w Tyflisie. Matka — Katarzyna Georgiwna pochodziła z rodziny chłopów pańszczyźnianego Geladze we wsi Gambareuli.

Pierwsze lata działalności rewolucyjnej Stalina przypadały na okres powstania i formowania się partii bolszewickiej w Rosji.

Stalin, podobnie jak Lenin, rozpoczął swą działalność od walki z ugodowcami, którzy zaścianiali ruch robotniczy burżuazyjnymi i drobniomieszczańskimi poglądami, odwracali uwagę robotników od najważniejszych w owym okresie zadań — walki o obalenie caratu i przygotowania gruntu do walki o socjalizm. W latach 1898—1900 Stalin stoi na czele rewolucyjnej mniejszości gruzińskiej organizacji socjaldemokratycznej „Mesame-dasi” i prowadzi zaciętą walkę przeciwko ugodowcom.

Kiedy w grudniu 1900 r. zaczęła wychodzić „Iskra” leninowska Stalin stanął całkowicie na jej stanowisku. Wyczuł on od razu w Leninie twórcę prawdziwej partii marksistowskiej, wodza i nauczyciela.

Niespełna rok później, od września 1901 roku, zaczęło wychodzić pierwsze nielegalne gruzińskie ti smo socjaldemokratyczne, które konsekwentnie krzewiło idee leninowskiej „Iskry”. Pismo się na zywalo „Brdzola” („Walka”), a jego założycielem i kierownikiem był Stalin.

W „Brdzole” i w szeregu innych rewolucyjnych pism gruzińskich owego okresu Stalin wydukuwał wiele artykułów, w których rozwijał idee leninowskie, pomagał Leninowi założyć ideologiczny fundament partii marksistowskiej w Rosji.

W latach rewolucji 1905—1907 Stalin osobiście kieruje walkami rewolucyjnymi na Kaukazie. Wbrew ugodowcom-mieśszewikom głosi i realizuje bezpośrednie w praktyce leninowską ideę hegemonii proletariatu w rewolucji, wciągając do ruchu przeciwko panom feudalnym i caratowi masy chłopskie. Uporczywie, wbrew ugodowcom nawołuje robotników do zbrojenia się i przygotowania powstania zbrojnego.

Korzystając z nastrojów upadku i rozczarowania, które po porażce rewolucji 1905 roku przesączały się do szeregów robotniczych agencji burżuazji — mieśszewicy zaczęli głosić konieczność zlikwidowania nielegalnej partii robotniczej. W okresie tym Stalin obojętnie wystąpił jako najwybitniejszy organizator partii bolszewickiej. Lenin kierował partią z zagranicy. Stalin bezpośrednio w Rosji. Od roku 1910 jest on pełnomocnikiem KC na Rosję; w roku 1912 na Konferencji Praktycznej zostaje zaocznie wybrany do KC. Z jego też inicjatywy zgodzie ze wskazaniem Lenina został założony 5 maja 1912 roku główny organ partii bolszewickiej, gazeta „Prawda”, która ode

grała ogromną rolę w przygotowaniu partii i mas do rewolucji. Żandarmi carscy od samego początku wyczuili, jak niebezpiecznego wroga mają w osobie towarzysza Stalina, toteż „opiekują” się nim od samych początków jego działalności. Ciągłe go tropią, wielokrotnie aresztują, osadzają w więzieniu, zsyłają. Ale nie jest w stanie przerwać działalności rewolucyjnej Stalina. Zza murów więzienia nie przestaje pisać odczew, artykułów, kierować ruchem, z miejsc zesłania ucieka przy pierwszej możliwości, zjawia się tam, gdzie partia go najbardziej potrzebuje.

Rewolucja lutowa 1917 roku za stała towarzysza Stalina na zesłaniu. Ale 12 marca Stalin już jest w Piotrogradzie, a 14 marca ukazuje się w „Prawdzie” jego artykuł „O Radach Delegatów Robotniczych i Żołnierskich”.

W sierpniu 1917 roku na VI Zjeździe partii, który przeszedł do historii jako zjazd przygotowania Października, Stalin odpowiada dając trockistom i bucharinowcom wypowiedział słynne słowa: „Nie jest wykluczona możliwość, że właśnie Rosja będzie krajem torującym drogę do socjalizmu... Trzeba odrzucić przestarzały pogląd, że tylko Europa może wskazać nam drogę. Istnieje marksizm dogmatyczny i marksizm twórczy. Ja stoję na gruncie tego ostatniego”.

16 października 1917 roku Komitet Centralny bolszewików powołał do życia Ośrodek Partijny do kierowania powstaniem. Na czele tego ośrodka stał Stalin. Wraz z Leninem był Stalin organizatorem Wielkiej Rewolucji Październikowej, wraz z Leninem prowadził klasę robotniczą do powstania zbrojnego, do rewolucji socjalistycznej. Wraz z Leninem był założycielem pierwszego na świecie państwa socjalistycznego.

Z nazwiskiem Stalina związane są wszystkie zwycięstwa Armii Czerwonej na wszystkich decydujących frontach w latach 1918—1921.

W roku 1922 Stalin na wniosek Lenina obrany został sekretarzem generalnym Komitetu Centralnego partii. Na wniosek Lenina i Stalina 30 grudnia 1922 roku na I Wszelchwiązkowym Zjeździe Rad powzięto historyczną uchwałę o utworzeniu Związku Socjalistycznych Republik Państwowych.

Po śmierci Lenina (21 stycznia 1924 roku) leninowski trzon Komitetu Centralnego oraz cała partia bolszewicka skupiły się wokół Stalina — najwspanialszego i najwytrwalszego kontynuatora dzieła Lenina. W imieniu partii bolszewickiej Stalin złożył nad trumną Lenina przysięgę, że przy kazaniu jego zostaną wypełnione. W zaciętej walce z trockistami Stalin zepołął partię pod sztandarami leninizmu. Wydana w 1924 roku praca Stalina „O podstawach leninizmu”, która jest mistrzowskim wykładem i głębokim teoretycznym uzasadnieniem leninizmu, uzbierała wówczas i uzbiera obecnie rewolucjonistów całego świata w ostry oręż teorii marksistowsko-leninowskiej.

Stalinowska nauka o industriacji stała się podstawą zwycięskiego budownictwa socjalizmu

w ZSRR. W latach 1930—1934 partia bolszewicka w zaciętej walce z agentami burżuazji i między narodowego imperializmu — trockistami i bucharinowcami, zrealizowała od przewodem Stalina jedno z najtrudniejszych po zdobyciu władzy, historycznych zadań rewolucji proletariackiej — poprowadziła miliony drobnych gospodarstw chłopskich, opartych na własności prywatnej, na drogę kółchozów, na tory socjalizmu. Realizacja stalinowskich pięciolatk, uprzymysłowienie kraju i stworzenie największego w świecie rolnictwa, opartego na pracy zespołowej, dało całemu światu niezbitte dowody wyższości socjalizmu nad kapitalizmem. Realizacja stalinowskich planów industrializacji i kolektywizacji stworzyła najważniejsze przesłanki dalszych sukcesów budownictwa socjalizmu oraz przesłanki wspaniałego zwycięstwa Kraju Rad nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej. Stworzyła przesłanki zwycięstwa socjalizmu we wszystkich krajach demokracji ludowej.

Stalin był twórcą pierwszej konstytucji społeczeństwa socjalistycznego uchwalonej 5 grudnia 1936 roku. Konstytucja Stalinowska znakomicie wkroczenie Kraju Rad w nowy okres zakończenia budowy społeczeństwa socjalistycznego i stopniowego przechodzenia do komunizmu.

W latach najazdu hitlerowskiego Stalin stanął na czele sił zbrojnych ZSRR, na czele walki narodu radzieckiego z faszyzmem. W najcięższych latach wojny Stalin był źródłem natchnienia dla Armii Radzieckiej, narodu radzieckiego i wszystkich walczących przeciwko jarmu hitlerowskiemu narodów świata. W latach wojny rozwijał On w dalszym ciągu naukę marksistowsko-leninowską. Wykazał, że źródłem potęgi państwa radzieckiego jest radziecki ustroj socjalistyczny. Dowodzone przez Stalina armie radzieckie wyparły wroga z ZSRR i wyzwoliły narody Europy spod jarzma hitlerizmu. Zwycięstwo armii radzieckiej stworzyło warunki zwycięstwa ludu w szeregu krajów Europy i Azji.

Prace Stalina napisane po Rewolucji Październikowej wypełniają wiele tomów i obejmują najróżniejsze zagadnienia. Ale przez wszystkie te prace przewija się czerwona nitka jedna myśl, jedna nauka: nie wolno zapominać o wrogu klasowym, o walce klasowej. Trzeba umieć na każdym szczeblu historycznym dostrzec metody wroga, umiejętnie go demaskować i ustawicznie wypierać. W kwietniu 1929 roku, w przemówieniu „O odchyleniu prawicowym w WKP(b)” Stalin tłumaczy: „Nie było jeszcze w historii wypadku, by klasy umierające schodziły ze sceny dobrowolnie. Nie było jeszcze w historii wypadku, by umierająca burżuazja nie wypróbowowała wszystkich resztek swych sił w celu obrony swego istnienia. Niezależnie od tego, czy nasz dołowy aparat radziecki będzie dobry, czy zły, nasz pociąg naprzód, nasza ofensywa będzie redukować elementy kapitalistyczne i będzie je wypierała, one zaś, klasy umierające, będą stawiały opór wbrew wszystkiemu.”

Oto co jest podstawą zaostrezenia się walki klasowej w naszym kraju. I Stalin dalej uczy: „Na czym powinna polegać polityka partii wobec takiego stanu rzeczy? Powinna polegać na budzeniu mas robotniczej i wyzyskiwanych mas wsi, podnoszeniu ich zdolności bojowej i rozwijaniu ich mobilizacyjnej gotowości do walki z elementami kapitalistycznymi miastami i wsi, do walki ze stawiającymi opór wrogami klasowymi”.

W sprawozdaniu politycznym na XVI Zjeździe WKP(b) towarzysze Stalin zwraca uwagę na drugą stronę tego zagadnienia: „Należy mieć na uwadze... że opór ginących klas naszego kraju nie występuje w izolacji od świata zewnętrznego, lecz że znajduje poparcie otoczenia kapitalistycznego. Otoczenie kapitalistyczne nie może być traktowane jako zwykłe pojęcie geograficzne. Otoczenie kapitalistyczne — to znaczy, że wokół ZSRR istnieją wrogię siły klasowe, gotowe poprzeć naszych wrogów świata, w moralnie, i w drodze blo

kady finansowej, i w razie czego w drodze interwencji zbrojnej. Rzecz dowiedziona, że szkodnictwo naszych speców, antyradzieckie wystąpienia kulactwa, podpalanie i wysadzanie naszych zakładów pracy i budowli subsydiowane i inspirowane jest z zewnątrz”.

Czyż trzeba dodawać, że wszystko to dotyczy obecnie również naszego kraju i wszystkich krajów demokracji ludowej? Słowa Stalina wypowiedziane 15—20 lat temu brzmią dla nas jako żywy nakaz czujności klasowej na kaz nieustawiania w walce z wrogiem klasowym.

W swoich pracach Stalin ustawicznie podkreślał — jako jeden z zasadniczych warunków wykonania przez partię jej zadań — zachowanie jak najściślejszej więzi z masami, przysłuchiwanie się głosowi mas. W referacie „O braku w pracy partyjnej”, wygłoszonym w 1937 roku, towarzysze Stalin mówili:

„Lenin uczył nas, aby nie tylko uczyć masy, ale też uczyć się od mas...”

My, kierownicy, widzimy rzeczy, wydarzenia, ludzi tylko z jednej strony, powiedziałbym — z góry, toteż nasze pole widzenia jest mniej lub bardziej ograniczone. Masy, przeciwnie, widzą rzeczy, wydarzenia, ludzi z innej strony, powiedziałbym — od dołu, toteż ich pole widzenia jest również do pewnego stopnia ograniczone. Aby osiągnąć słuszne rozwiązanie kwestii, trzeba połączyć oba te doświadczenia. Tylko w tym wypadku kierownictwo będzie właściwe”.

Urzeczywistniany obecnie w ZSRR wielki plan przekształcenia przyrody powstał z inicjatywy Stalina. Pod kierownictwem Stalina rozpoczęto wznoszenie wielkich budowli komunizmu, realizację wielkich planów zmieniających przyrodę całych obwodów i krajów, planów, które coraz bardziej podporządkowują żywiołom człowieka, zmieniają kierunek rzek, znoszą góry, przekształcają pustynie w żyzne pola, pomnażają wielokrotnie możliwości wyżywienia i bogatego życia dla milionów ludzi. Wszystko to już dziś tworzy się w Związku Radzieckim, wszystkim tym kierował do ostatniej chwili życia Stalin.

Imię Stalina stało się symbolem walki o pokój. Bo Stalin — to socjalizm, a socjalizm — to znaczy tworzenie, budownictwo, pokój, to znaczy — wszystko dla człowieka.

W swych teoretycznych pracach Stalin rozwijał i posunął na przód wszystkie dziedziny marksizmu — leninizmu. Ukazanie się w przededniu otwarcia XIX Zjazdu KPZR ostatniej pracy towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” stało się wielkim wydarzeniem w życiu nie tylko KPZR, ale i wszystkich partii komunistycznych i robotniczych całego świata, posiada ogromne znaczenie dla całego międzynarodowego ruchu robotniczego.

W pracy tej towarzysze Stalin wszechstronnie zbadał i naświetlił podstawowe zagadnienia produkcji i podziału dóbr materialnych w społeczeństwie socjalistycznym, wytyczył „ogi stopniowego przejścia od socjalizmu do komunizmu i wskazał podstawowe warunki tego przejścia.

W pracy tej towarzysze Stalin naukowo uzasadnił i sformułował podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu i podstawowe prawo ekonomiczne współczesnego kapitalizmu.

W pracy tej towarzysze Stalin wykazał rozpad jednolitego rynku światowego, pojęcie się kryzysu światowego systemu kapitalistycznego i nieuchronność wojen między krajami kapitalistycznymi.

Ostatnia praca Stalina legła u podstaw wszystkich prac XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. W myśl uchwały Zjazdu praca ta będzie też wytyczną dla komisji wybranej przez Zjazd do ponownego opracowania programu KPZR.

XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego stał się potężną demonstracją zespolenia się wokół towarzysza Stalina nie tylko wszystkich narodów Kraju Rad, ale i wszystkich postępówych sił narodów całego świata.

W swym przemówieniu na XIX Zjeździe towarzysze Stalin wyka-

Towarzysz Józef Stalin przemawia na XIX Zjeździe KPZR

WŁADYSŁAW BRONIEWSKI

SŁOWO O STALINIE

(FRAGMENTY)

Któż, jak On, przez dziesiątki lat na dziobie okrętu wytrwał? Szóstą Część przygląda się świat. Bitwa.

Tam — bezrobocia, strajki, głód. Tu — praca. Natchniony traktor. Tworzy historię zwycięski lud. Chwała faktom!

Któż, jak On, przez dziesiątki lat wódł ludzkość na krawcach dziejów? Jego imię — walczący świat: nadzieja.

Rewolucjo! — któż wiatr powstrzyma, kto ziemię zaciął w biegu? Rewolucjo, tablice, w Rzymu obalamy od Chin po Biegun!

Rewolucjo! siedemdziesiąt lat Stalinowych powiewa nad światem. I rodzi się nowy świat. świat stary pęka jak atom.

Piękne i groźne jest morze, gdy pędzi po falach szkwał, piękny jest w niebie orzeł nad szczytami urwistych skał.

piękny jest napór i trwanie, piękny jest lot i polot: morze zatrzyma granit, orla wyprzedzi samolot.

myśli wyprzedzą czyn, czyn legną opoką... Chwała imieniu Stalina! Pokój światu, pokój...

zał, że umiłowanie własnej Ojczyzny — patriotyzm i proletariacki internacjonalizm są nierozdzielnie, wskazał, że jedyną siłą, która w naszej epoce potrafi obronić i reprezentować interesy narodu, jest klasa robotnicza i jej partia, wskazując nieuchronność upadku kapitalizmu i zwycięstwa socjalizmu na całym świecie.

Nam, robotnikom, chłopom, wszystkim ludziom pracy Polski Ludowej, towarzysze Stalin był szczególnie bliski i drogi. Był nam bliski i drogi jako wódz i nauczyciel wszystkich walczących o socjalizm i budujących socjalizm. Jako sternik wielkiego Kraju Rad, który poprzez wszystkie burze dziejowe, wbrew wszystkim imperialistycznym potęgom pewną ręką prowadził ojczyznę ludu pracy — Kraj Rad — ku ko-

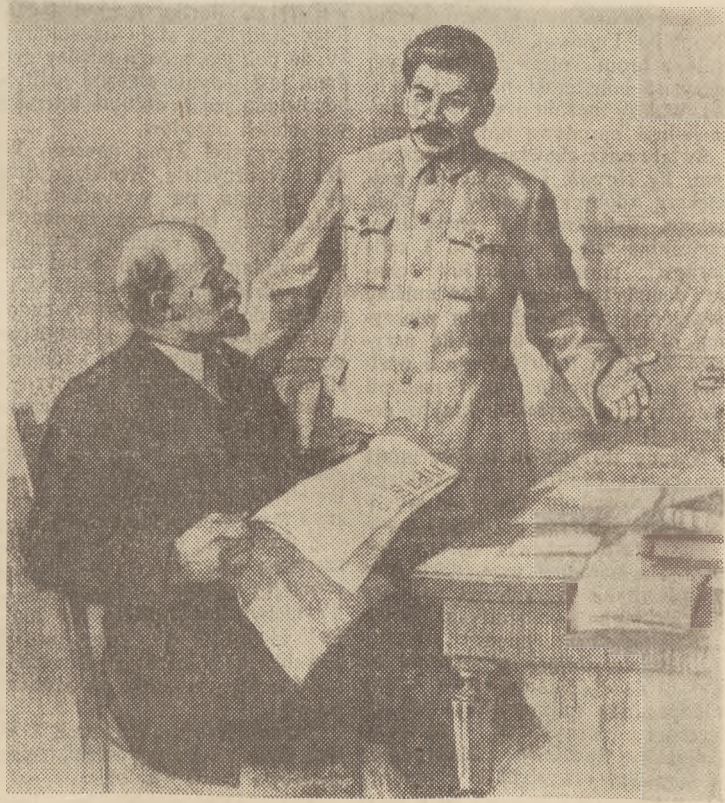
unizmowi. Jako pogromca faszyzmu hitlerowskiego i postrach wszystkich, pragnących iść w ślady tego faszyzmu. Jako ten, który na każdym oku uczył nas budować nowe życie. Jako ten, któremu naród polski — jak to stwierdził towarzysze Bolesław Bierut — „zawdzięcza wielki, historyczny zwrot w stosunkach między Polską a ZSRR...”, dzięki

któremu „Polska Ludowa, odrodzona w nowych granicach, oparta o Odrę, Nysę i Bałtyk, jest organizmem państwowym narodu w jednolitym, o zdrowej strukturze gospodarczej, o wielkich możliwościach rozwojowych”, dzięki któremu kraj nasz raz na zawsze wyzwolił się od „penetracji imperialistycznej, która skrzyżowała i wypaczała rozwój Polski”, dzięki któremu „suwerenność Polski jest zabezpieczona”.

Józef Stalin był nam szczególnie bliski i drogi jako ten, który na różnych etapach polskiego ruchu robotniczego pomagał nam znajdować właściwą drogę i którego nauki są dla nas drogowskazem w realizacji wielkich planów budownictwa socjalizmu w naszym kraju.

Józef Stalin był i pozostanie na wielki sztandarem idei, o której realizację walczył pod przewodnictwem komunistów setki milionów ludzi na wszystkich kontynentach, idei, która przyswieca klasie robotniczej i ludziorom postępu całego świata, idei, która powiedzie ludzkość do zwycięstwa komunizmu.

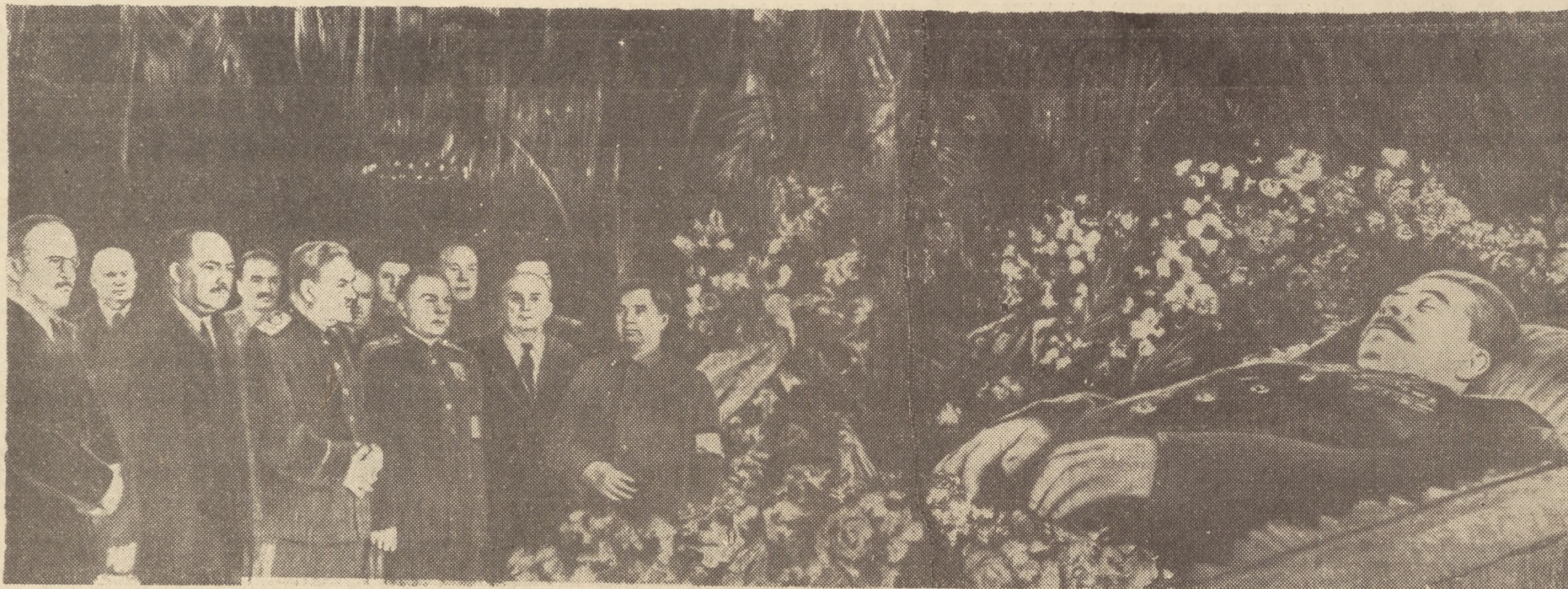
(Przedruk z n-ru 66 „Trybuny Ludu” z pewnymi skrótami)

Włodzimierz Lenin i Józef Stalin w dniach Wielkiego Października

JÓZEF STALIN

SPOCZAŁ W MAUZOLEUM NA PLACU CZERWONYM

Kierownicy Partii i Rządu ZSRR u trumny Józefa Stalina w sali kolumnowej Domu Związków w Moskwie

Cała postępową ludzkość złożyła w dniu 9 marca 1953 r. hołd Wielkiemu Wodzowi mas pracujących całego świata, największemu człowiekowi naszych czasów — Józefowi Stalinowi. Setki milionów ludzi we wszystkich krajach sercem i myślą były w Moskwie, żegnały ukochanego Wodza, ślubując, że oddadzą wszystkie swe siły w służbie Jego nieśmiertelnego dzieła.

Wraz z narodem radzieckim, narodami krajów demokracji ludowej, Chińskiej Republiki Ludowej, bojownikami na całym świecie o pokój, postęp, socjalizm w tym żałobnym dniu oddał hołd Wielkiemu Stalinowi naród polski, manifestując w skupieniu swe uczucie głębokiego bólu po stracie swego Wyzwoliciciela i największego Przyjaciela.

* * *

W poniedziałek 9 marca 1953 roku naród radziecki odprowadził w ostatnią drogę genialnego Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata, Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Generalissimusa Związku Radzieckiego Józefa Wissarionowicza Stalina.

...Sala Kolumnowa Domu Związków. Ostatnie chwile pożegnania z Józefem Stalinem. ...Przywódcy Partii i Rządu, członkowie komisji dla zorganizowania pogrzebu biorą na ramiona trumnę ze zwłokami Józefa Wissarionowicza Stalina i wychodzą z Sali Kolumnowej.

Z Domu Związków wynoszą wieńce, na purpurowych aksamiennych poduszkach order i medale Józefa Wissarionowicza Stalina.

Trumna ze zwłokami J. W. Stalina ustawiona zostaje na lawecie armatniej. Kondukt żałobny posuwa się powoli w kierunku Placu Czerwonego centralną ulicą prastarego miasta, przeobrażonego geniuszem Stalina — miasta, którego imię stało się dzięki mądrej polityce stalinowskiej, symbolem pokoju i szczęścia narodów.

W głębokim smutku chylą głowy przed trumną ukochanego Wodza ludzie pracy stolicy ZSRR, synowie i córki wielkiego mocarstwa socjalistycznego, stworzonego przez Lenina i Stalina. Na Placu Czerwonym zgromadzili się tłumnie przedstawiciele robotników, urzędników, inteligencji stolicy, delegacje republik związkowych i autonomicznych, krajów i obwodów. Obecni są tu wyśnawcy wielkiego narodu chińskiego i krajów demokracji ludowej, w tej liczbie delegacja narodu polskiego oraz przedstawiciele innych krajów. Na trybunie — korpus dyplomatyczny. Zastępy w milczeniu szeregi wojsk garnizonu moskiewskiego.

Pochód żałobny zbliża się do centrum Placu. Trumna ustawiona zostaje na postumencie.

Przywódcy Komunistycznej Partii i Rządu Radzieckiego wchodzi na trybunę Mauzoleum.

Rozpoczyna się wiec żałobny, poświęcony pamięci Józefa Wissarionowicza Stalina.

Na wiecu żałobnym wygłosili przemówienia: Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR i Sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — G. M. Malenkov, pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — Ł. P. Beria i pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — W. M. Molotow.

Po zakończeniu wiecu przywódcy Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego podnoszą trumnę z ciałem Józefa Wissarionowicza Stalina i niosą ją na ramionach do Mauzoleum, gdzie ustawiają obok sarkofagu W. I. Lenina.

Rozlegają się salwy artyleryjskie.

W tej chwili miliony ludzi radzieckich, stojąc w skupieniu, żegnają swego ukochanego Nauczyciela; Przyjaciela i Wodza. Na wszystkich torach kolejowych Związku Radzieckiego zatrzymały się pociągi, na szosach i na ulicach miasta stanęły samochody. Zatrzymały się także na morzach statki radzieckie. Stanęły maszyny w fabrykach i dźwigi na budowach.

Głęboką ciszę przerywają jedynie salwy artyleryjskie oraz syreny fabryczne i gwizd lokomotyw i statków.

Cichną tony muzyki żałobnej i rozbrzmiewa hymn państwowy Związku Radzieckiego — hymn Wielkiego Kraju Socjalizmu, którego wszystkie osiągnięcia są nierozdzielnie związane z imieniem Stalina.

Kierownicy Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego wracają na trybunę. Wraz z nimi na trybunę wchodzi marszałkowie i generałowie Armii Radzieckiej.

Rozpoczyna się żałobny marsz oddziałów garnizonu moskiewskiego, które brały udział w konduście pogrzebowym. Nad Placem Czerwonym przelatują eskadry samolotów, obok Mauzoleum przechodzą żołnierze Armii Radzieckiej, która stworzył, zahartował w bojach i powiodł ku zwycięstwom Generalissimus Józef Wissarionowicz Stalin. Oddają oni ostatnie honory wojskowe największemu dowódcy wszystkich czasów i narodów.

NIE MA NA ŚWIECIE TAKICH SIŁ, KTÓRE MOGŁYBY POWSTRZYMAĆ MARSZ SPOŁECZEŃSTWA RADZIECKIEGO NAPRZÓD KU KOMUNIZMOWI

Przemówienie G. M. Malenkowa

DRODZY RODACY. TOWARZYSZE, PRZYJACIELE!
DRODZY BRACIA Z ZAGRANICY!

Nasza partia, naród radziecki, cała ludzkość poniosły niezwykle ciężką, niepowetowaną stratę. Zakończył swą pełną chwały drogę życiową nasz Nauczyciel i Wódz, największy geniusz ludzkości, Józef Wissarionowicz Stalin.

W tych ciężkich dniach głęboki ból narodu radzieckiego podziela całą przodującą i postępową ludzkość. Imię Stalina jest bezgranicznie drogą ludziom radzieckim, najszerzym masom ludowym we wszystkich częściach świata. Niezmierzona jest wielkość i znaczenie działalności towarzysza Stalina dla narodu radzieckiego i dla mas pracujących wszystkich krajów. Dzieło Stalina żyć będzie w stuleciach, i wdzięczni potomkowie, tak samo jak i my z wami, sławić będą imię Stalina.

Towarzysz Stalin poświęcił swe życie sprawie wyzwolenia klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy od ucisku i niewoli wyzyskiwaczy, sprawie wywołania ludzkości od niszczycielskich wojen, sprawie walki o wolne i szczęśliwe życie na ziemi dla ludu pracującego.

Towarzysz Stalin, wielki myśliciel naszej epoki, twórczo rozwijał w nowych warunkach historycznych naukę marksizmu-leninizmu.

Imię Stalina słuszenie znajduje się w jednym szeregu z imionami największych ludzi w całej historii ludzkości — Marksa — Engelsa — Lenina.

Partia nasza kieruje się wielką nauką marksizmu-leninizmu, która daje partii i narodowi niezwykłą siłę, umiejętność przebijania nowych dróg w historii.

Lenin i Stalin w ciągu długich lat prowadzili w ciężkich warunkach konspiracyjnych walkę o wyzwolenie narodów Rosji spod jarzma absolutyzmu, spod ucisku obszarników i kapitalistów. Naród radziecki z Leninem i Stalinem na czele dokonał największego w dziejach ludzkości zwrotu, położył kres ustrojowi kapitalistycznemu w naszym kraju i wkroczył na nową drogę — drogę socjalizmu.

Kontynuując dzieło Lenina i nieustannie rozwijając naukę leninowską, oświecając partię i państwo radzieckiemu drogę naprzód, towarzysze Stalin przywiodł nasz kraj ku historycznemu w skali światowej zwycięstwu socjalizmu, co zapewniło po raz pierwszy od wielu tysięcy lat istnienia społeczeństwa ludzkiego likwidację wyzysku człowieka przez człowieka.

Lenin i Stalin założyli pierwsze na świecie państwo robotników i chłopów, nasze państwo radzieckie. Towarzysz Stalin pracował nieustannie nad umocnieniem państwa radzieckiego. Moc i potęgę naszego państwa są niezwykle ważnym warunkiem pomyślnego zbudowania komunizmu w naszym kraju.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby nadal nieustannie i wszechstronnie umacniać nasze wielkie państwo socjalistyczne, ostoję pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Z imieniem towarzysza Stalina związane jest rozstrzygnięcie jednego z najbardziej skomplikowanych problemów w historii rozwoju społeczeństwa — kwestii narodowej. Towarzysz Stalin, genialny teoretyk kwestii narodowej, zapewnił po raz pierwszy w dziejach, w skali ogromnego wielonarodowego państwa, likwidację wiekowych waśni narodowościowych. Pod kierownictwem towarzysza Stalina partia nasza przezwyciężyła ekonomiczne i kulturalne zacofanie uciskanych dawniej narodów, zespoliła w jednej zgodnej rodzinie wszystkie narodowości Związku Radzieckiego i wykula przyjaźń narodów.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby zapewnić dalsze umocnienie jednolitości i przyjaźni narodów Kraju Rad, umocnienie wielonarodowego państwa radzieckiego. Dzięki przyjaźni narodów naszego kraju nie jest dla nas straszny żaden wróg, ani wewnętrzny, ani zewnętrzny.

Pod bezpośrednim kierownictwem towarzysza Stalina powstawała, rosła i kzepła Armia Radziecka. Zwiększenie zdolności obronnej kraju i umocnienie radzieckich sił zbrojnych było przedmiotem nieustannej troski towarzysza Stalina. Ze swym wielkim Wodzem — Generalissimusem Stalinem na czele Armia Radziecka odniosła historyczne zwycięstwo w drugiej wojnie światowej i wywabiła najeźdźców Europy i Azji od groźby niewoli faszystowskiej.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby ze wszech miar umacniać potęgę radzieckie siły zbrojne. Winniśmy utrzymywać je w stanie pogotowia bojowego, by odeprzeć druzgocącym ciosem każdą napadającą wroga.

W wyniku nieustraszonego wysiłku towarzysza Stalina, według opracowanych przezeń planów, partia nasza przekształciła zacofany dawniej kraj w potężne mocarstwo przemysłowe — kolchozowe, stworzyła nowy ustrój ekonomiczny nie znający kryzysów i bezrobocia.

Nasz święty obowiązek polega na tym, aby zapewnić dalszy rozwój socjalistycznej ojczyzny. Winniśmy ze wszech miar rozwijać przemysł socjalistyczny, ostoję potęgi i siły naszego kraju. Winniśmy ze wszech miar umacniać ustrój kolchozowy, dążyć do dalszego rozwoju i rozkwitu wszystkich kolchozów w Kraju Rad, zacieśniać sojusz klasy robotniczej i chłopstwa kolchozowego.

W dziedzinie polityki wewnętrznej nasza główna troska polega na tym, aby nieugięcie dążyć do dalszego podniesienia dobrobytu materialnego robotników, kolchozników, inteligencji, wszystkich ludzi radzieckich. Prawem dla naszej partii i rządu jest obowiązek stałego troszczenia się o dobro narodu, o ma-

ksymalne zaspokajanie jego potrzeb materialnych i kulturalnych.

Lenin i Stalin stworzyli i zahartowali naszą partię jako wielką, przeobrażającą siłę społeczeństwa. Towarzysz Stalin przez całe swe życie uczył, że nie ma nic wyższego ponad miarę członka Partii Komunistycznej. W uporczywej walce z wrogiem towarzysze Stalin obronił jednolitość i niewzruszoną wartość szeregów partii.

Nasz święty obowiązek polega na tym, by nadal wzmacniać wielką Partię Komunistyczną. Siła i niezłomność naszej partii — w jednolitości i wartości jej szeregów, w jednolitości woli i działania, w umiejętności członków partii zespolenia swej woli z wolą i pragnieniami partii. Siła i niezłomność naszej partii — w nierozdzielnej więzi z masami ludowymi. Podstawą jednolitości partii z narodem polega na tym, by partia niezmiennie służyła interesom narodu. Powinniśmy strzec jednolitości partii jak źrenicy oka, wzmacniać jeszcze bardziej nierozdzielność partii z narodem, wychowywać komunistów i ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzejednanego i nieugiętego w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Pod przewodnictwem Wielkiego Stalina stworzony został potężny obóz pokoju, demokracji i socjalizmu. W obozie tym krocza naprzód w ścisłej jednolitości braterskiej wraz z narodem radzieckim wielki naród chiński, bratnie narody Polski, Czechosłowacji, Bułgarii, Węgier, Rumunii, Albanii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej. W uporczywej walce broni niezawisłości swej ojczyzny bohaterski naród koreański. Walczy mężnie o wolność i niezawisłość narodową lud Vietnamu.

Święty nasz obowiązek polega na tym, by chronić i wzmacniać największą zdobycz narodów — obóz pokoju, demokracji i socjalizmu, zacieśniać więzy przyjaźni i solidarności narodów krajów obozu demokratycznego. Powinniśmy wzmacniać ze wszech miar waleczną, niewzruszoną, braterską przyjaźń Związku Radzieckiego z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej.

Narody wszystkich krajów znają towarzysza Stalina, jako wielkiego Chorażego pokoju. Ogromne wysiłki swego geniuszu poświęcił towarzysze Stalin sprawie obrony pokoju dla narodów wszystkich krajów. Polityka zagraniczna państwa radzieckiego — polityka pokoju i przyjaźni między narodami jest decydującą przeszkodą na drodze do rozpętania nowej wojny i odpowiada najżywościjszym interesom wszystkich narodów. Związek Radziecki niezmennie występował i występuje w obronie pokoju świata, albowiem jego interesy są nieodłącznie od sprawy pokoju na całym świecie. Związek

Radziecki prowadził i prowadzi konsekwentną politykę utrzymania i utrwalenia pokoju, politykę walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętaniu nowej wojny, politykę współpracy międzynarodowej i rozwijania stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami, politykę opartą na tezie leninowsko-stalinowskiej o możliwości długotrwałego współistnienia i pokojowej rywalizacji dwóch różnych systemów — kapitalistycznego i socjalistycznego.

Wielki Stalin wychował nas w duchu bezgranicznie ofiarnej służby w interesie narodu. Jesteśmy wiernymi sługami narodu, a naród chce pokoju, nienawidzi wojny. Niechaj święte będzie dla nas wszystkich pragnienie narodu, by nie dopuścić do przelewu krwi milionów ludzi i by zapewnić pokojowe budowanie szczęśliwego życia.

W dziedzinie polityki zagranicznej główną naszą troską jest nie dopuścić do nowej wojny, współżyć w pokoju ze wszystkimi krajami. Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, Rząd Radziecki uważają, że najsłuszniejszą, najsprawiedliwszą i najbardziej konieczną polityką zagraniczną jest polityka pokoju między wszystkimi narodami, oparta na wzajemnym zaufaniu, aktywnej, opierającej się na faktach i potwierdzanej przez fakty. Rządy powinny wnieść swój wkład do pokoju, narody zaś pragną pokoju, przeklinają wojnę. Zbrodnicze będą te rządy, które zapragną oszukać narody, pójść wbrew świętemu pragnieniu narodów utrzymania pokoju i niedopuszczenia do nowej krwawej rzezi. Partia Komunistyczna, Rząd Radziecki stoją na stanowisku, że polityka pokoju między narodami jest jedynie słuszną polityką, odpowiadającą żywotnym interesom wszystkich narodów.

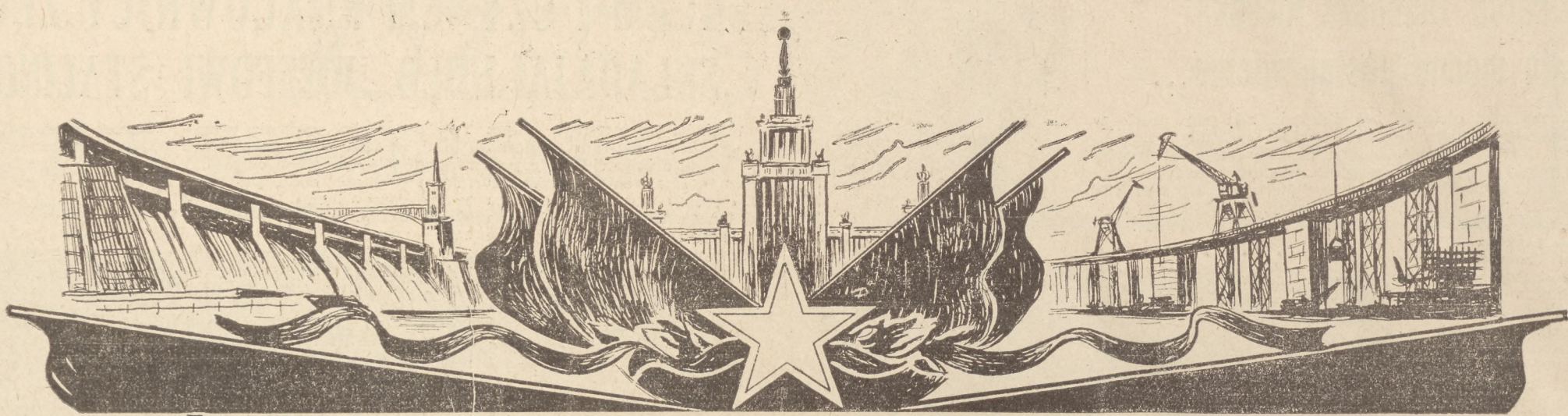
Towarzysze! Zgon naszego Wodza i Nauczyciela, Wielkiego Stalina nakłada na wszystkich ludzi radzieckich obowiązek spójnego wysiłku w realizacji gigantycznych zadań, stojących przed narodem radzieckim, zwiększenia swego wkładu do wspólnej sprawy budownictwa społeczeństwa komunistycznego, umocnienia potęgi i zdolności obronnej socjalistycznej Ojczyzny.

Masy pracujące Związku Radzieckiego widzą i wiedzą, że nasza potężna Ojczyzna kroczy ku nowym sukcesom. Mamy wszystko, co jest konieczne do zbudowania społeczeństwa w całej pełni komunistycznego.

Z niezłomną wiarą w swe niewyczerpane siły i możliwości, naród radziecki tworzy wielkie dzieło budownictwa komunizmu. Nie ma w świecie takich sił, które mogłyby powstrzymać marsz społeczeństwa radzieckiego naprzód ku komunizmowi!

Żegnaj Nauczycielu nasz i Wodzu, drogi nasz Przyjacielu, ukochany Towarzyszu Stalin!

Naprzód po drodze do całkowitego triumfu wielkiej sprawy Lenina-Stalina!

NIEŚMIERTELNE JEST DZIEŁO STALINA

Naród radziecki z jednomyślną aprobatą przyjął uchwałę Komitetu Centralnego naszej partii, Rady Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR w sprawie przeprowadzenia niezwykle ważnych zarządzeń zmierzających do zapewnienia nieprzerwanego i właściwego kierownictwa całym życiem kraju.

Jedną z tych ważnych uchwał jest mianowanie na stanowisko Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich utalentowanego ucznia Lenina i wiernego współbojownika Stalina — Georgija Maksymilianowicza Malenkowa.

Uchwały powzięte przez najwyższe organy partyjne i państwowe naszego kraju były wybornym wyrazem całkowitej jedności i zwartości w kierownictwie partii i państwa.

Ta jedność i zwartość w kierownictwie kraju jest rekojmią pomyślnego wcielenia w życie polityki wewnętrznej i zagranicznej, wykutej w ciągu lat przez naszą partię i rząd pod przewodem Lenina i Stalina.

Stalin, tak samo jak Lenin, pozostawił naszej partii i krajowi wielką spuściznę, której strzec należy jak żrenicy oka i nieustannie pomnażać.

Wielki Stalin wychował i skupił wokół siebie zespół wypróbowanych w bojach przywódców, którzy opanowali leninowsko-stalinowską sztukę kierownictwa. Na ich to barki spadła historyczna odpowiedzialność za doprowadzenie do zwycięskiego końca wielkiego dzieła, zapoczątkowanego przez Lenina i kontynuowanego pomyślnie przez Stalina.

Narody naszego kraju mogą być pewne, że Partia Komunistyczna i Rząd Związku Radzieckiego nie będą szczędziły sił i życia, ażeby utrzymać żelazną jedność szeregów partii i jej kierownictwa, umacniać niewzruszoną przyjaźń narodów Związku Radzieckiego, umacniać potęgę państwa radzieckiego, dochować niezmiennie wierności ideom marksizmu-leninizmu i, w myśl nakazów Lenina i Stalina, doprowadzić kraj socjalizmu do komunizmu.

*Z przemówienia
L. P. Berii na wiecu żałobnym
w Moskwie*

Pod kierownictwem Partii Komunistycznej z Towarzyszem Stalinem na czele naród radziecki zbudował socjalizm w naszym kraju i podjął realizację wielkiego programu nieustannego podnoszenia dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego narodu radzieckiego; odniósł epokowe zwycięstwo nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej i tym samym zdecydowanie osłabił siły zewnętrznych wrogów ZSRR; wyprowadził Związek Radziecki ze stanu izolacji międzynarodowej, zapewniając powstanie niezwykłego obozu miłujących pokój państw, liczących 800 milionów mieszkańców; otworzył przed naszym krajem promienne perspektywy zbudowania społeczeństwa komunistycznego, opartego na wolnej pracy, na prawdziwej równości i prawdziwym braterstwie ludzi. Możemy być słusznie dumni z tego, żeśmy ostatnich 30 lat żyli i pracowali pod kierownictwem Towarzysza Stalina.

Wychował nas Lenin i Stalin. Jesteśmy uczniami Lenina i Stalina. I zawsze pamiętać będziemy, czego uczył nas do ostatnich dni Stalin, chcemy bowiem być wiernymi i godnymi uczniami, idącymi w ślady Stalina.

Całe życie Towarzysza Stalina, opromienione słonecznym blaskiem wielkich idei natchnionego bojownika ludu o komunizm, jest dla nas żywym i życiodajnym przykładem.

*Z przemówienia
F. M. Mołotowa na wiecu żałobnym
w Moskwie*

ALEKSY PARNIS
Grecki poeta

O STALINIE

O wszystko na świecie
A co to jest słońce?
A co to jest życie?
Co to dym?
Bardzo lubią dzieci
A co to jest Stalin?"
W więzieniu ukrył Jego fotografie.
Jak tu odpowiedzieć, by malec zrozumiał.
Czy prostą odpowiedź dziecku dać potrafi.
Na wolności
Dzieciom, które pytają się jeszcze i jeszcze:
Stalin jest jak słońce,
Stalin jest jak radość,
Co na ziemię spływa ze świeżością deszczu.
Stalin —
Która ludziami niesie światło.
Stalin — oto imię, które będzie wieczne.
Jak Olimpu śniegi niestarte.
Ale skąd ma wiedzieć
Co to słońce. W noc i w dzień
Kaganek rozświetla nagie ściany celi
i jest cień
Ale skąd ma wiedzieć
Co to deszcz.
On jedynie widział jak z pułapu płynie
wilgoć
kropkami łez
Ale skąd ma wiedzieć
Co to śnieg
Widział tylko jak przez
wargi matki
biegnie biały niewinny ścieg.
Ale skąd ma wiedzieć
Co to rzeka, swobodny bieg rzeki.
On jedynie widział jak wycieka z rany
strumyk krwi.
A co to jest Stalin?"
W więzieniu ukrył Jego fotografie.
By oddać synowi, gdy przyjdzie rozłąka
Jak kompas,
Wie, co na wolności mówiłaby dziecku.
Stalin — to jest szczęściem wszystkim ludom dane
Dla ciebie On synku jest
A dla wrogów srogim, groźnym oceanem.
Dla dzieci jest ojcem...
Nigdy ojcu w oczy nie patrzył.
W dzień jego narodzin ojca rozstrzelano.
Bo za wolność Grecji walczył.
Wie, co na wolności mówiłaby dziecku
Stalin jest tak piękny, jak ziemia na wiosnę.
Ale syn Lambryny nigdy nie był w polu.
Nie zna piękna świata, a zna ból i troskę.
Nigdy syn Lambryny nie widział pszenicy.
Kiedy zioła wodą zalewa żarony.
Nie widział jak iskry, błyszczą sierć żniwiarza.
Niby młody księżyc w gwiazdy zanurzony.
Drogi jest nam nasz świat.
Nie o tym nie wie syn.
Więc jak mu tu powiedzieć,
Jak drogi Stalin nam Lambryna całą noc
Szukała odpowiedzi, którą by chłopcu dać.
O świecie po nią przyszl.
Więc cicho wstała z pryczy.
Przebudzonego synka kaftanem okryła.
Już dawno była gotowa, by oddać swą krew
Za innych.
Tak jak synka, gdy krzychał
Od rana piersią karmiła.
I miała w sobie spokój
śpiąc, dziecko usypia, aby nie płakało.
Kiedy opuści chatę, by uprawiać rolę.
Dzieci się pytają o wszystko na świecie.
A co to jest Stalin?" znowu pyta syn.
Teraz już wiedziała, co mu odpowiedzieć.
By prostą odpowiedź zrozumiał jej syn.
Na oprawców spojrziała i jej śmiały wzrok
Oskarżeniem i pogardą krzychał.
I na drzwi popatrzyła, zaraz się zamkna.
Jak ostatnia strona życia.
Popatrzyła, wyprostowała się, rzekła:
("Co to Stalin?" — Syn nie spyta więcej).
Ze Stalinem w sercu, synku mój.
Nie będziesz się bał śmierci.

Wolny przekład
EWY FISZER

(Wiersz pisany w greckim więzieniu)

Bolesna, nieznośnie bolesna jest myśl, że Stalina nie ma już wśród żyjących. W tych ciężkich chwilach szukamy oparcia w niewyczerpanej potęgze genialnych idei stalinowskich. Imię Stalina pozostanie na wieki nieśmiertelnym symbolem wielkich idei wyzwolenia narodowego i społecznego wszystkich uciskanych. Nieodparta moc stalinowskich idei wyzwoleniczych po zostanie gwiazdą przewodnią dla wszystkich uciskanych ludów, które walczą z uciskiem imperialistycznym, dla całej ludzkości w jej walce o pokój i promienną przyszłość.

* * *

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, zahartowana w bojach awangarda narodu radzieckiego, rozum, honor i sumienie naszej epoki, prowadzi konsekwentnie leninowsko-stalinowską politykę pokoju i bezpieczeństwa narodów, politykę przyjaźni między narodami. Dzieło Lenina - Stalina spoczywa w silnych i nie zawodnych rękach.

W tych bolesnych dniach masy pracujące krajów demokracji ludowej, które uzyskały wolność i niepodległość dzięki bohaterstwu narodowi radzieckiemu i jego armii, dzięki nieśmiertelnemu Stalinowi, skupiają się jeszcze bardziej wokół najbardziej przodującej siły ludzkości — wielkiego narodu radzieckiego, wokół bohaterskiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, wokół jej Komitetu Centralnego.

Narody krajów demokracji ludowej ożywia szlachetne dążenie — być godnymi wielkich idei i wielkich czynów genialnego kontynuatora nauki Marksa — Engelsa — Lenina, twórcy niewzruszonej przyjaźni wolnych narodów — Towarzysza Stalina.

Spotęgujemy więc dziesięciokrotnie nasze wy siłki, wzmoczymy czujność rewolucyjną, by jeszcze bardziej umocnić niewzruszoną jedność wolnych narodów, wykuta i wypastowana przez geniusz Wielkiego Stalina, który jest tak bliski i drogi wszystkim miłującym wolność, wielkim i małym narodom.

*Z artykułu
Towarzysza Bolesława Bieruta
opublikowanego w dzienniku „Prawda”*

Dzisiaj straciliśmy Wielkiego Nauczyciela i najszlachetniejszego Przyjaciela — Towarzysza Stalina. Jest to ogromne nieszczęście. Nie starczy słów, by wyrazić nasz ból.

Zadanie nasze polega na tym, aby ból ten przekształcić w siłę. Strzegąc święcie pamięci o naszym Wielkim Nauczycielu, o Stalinie, Komunistyczna Partia Chin i naród chiński wraz z Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego i narodem radzieckim będą bezgranicznie wzmacniały wielką przyjaźń, opromienioną imieniem Stalina. Komuniści chiński i naród chiński będą jeszcze wytrwalej studiować naukę i technikę radziecką, aby budować swoje państwo.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego jest partią wychowaną pieczołowicie przez Lenina i Stalina, najbardziej przodującą, najbardziej doświadczoną i najlepiej teoretycznie uzbrojoną partią na świecie: partia ta była i jest dla nas wzorem; pozostanie ona dla nas wzorem również w przyszłości. Głęboko wierzymy, że Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i rząd radziecki z Towarzyszem Malenkowem na czele bezwzględnie potrafią kontynuować dzieło Towarzysza Stalina, posuwać naprzód i wspaniale rozwijać wielkie dzieło komunizmu.

*Z artykułu
Towarzysza Mao Tse-tunga
opublikowanego w dzienniku „Prawda”
z dn. 10 bm.*